

ดำเนินกิจการภายในขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้น และ
 ประการที่สำคัญ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาล

2. ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครอง
 ของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจาย
 อำนาจปกครองและเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วม
 ในการปกครองตนเอง สำหรับความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น สวงวน พรชัยศิริอรุณ
 (2543 : 18-22) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครอง
 ให้แก่ประชาชนให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง
 การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและห่วงใยต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่
 อาศัยอันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด
 โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้
 ประชาชนใช้ดุลยพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของ
 ท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิด
 ความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วน
 ร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง
 (Self Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือการ
 ปกครองตนเองนี้ให้เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน การปกครองตนเองคือการที่
 ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อ
 รับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่น
 จะต้องพึงเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้
 ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึง
 อุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหของท้องถิ่นของตนนอกจากนี้ การปกครองตนเองใน
 รูปของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหรือการกระจายอำนาจไปในระดับต่ำสุด คือ
 รากหญ้า (Grass Roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง

ในระบอบประชาธิปไตย ความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบสำคัญยิ่งยวดอันหนึ่งก็คือ การขาดรากฐานในท้องถิ่น

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาระยะของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาระยะของรัฐบาล เนื่องจากความจำเป็นบางประการ ดังนี้

3.1 การกิจของรัฐบาล มีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้นซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง

3.2 รัฐบาลมีอาจจะดำเนินการ ในการสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ไขปัญหาหรือจัดบริการ โครงการในท้องถิ่น โดยรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด

3.3 กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่นและไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่างและไม่แน่ใจว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นถูกจุดหรือไม่ รวมทั้งจะต้องดำเนินการเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น หากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการเองแล้วภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุมดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินงานยิ่งขึ้น การแบ่งเบาระยะทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญหรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลงความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางจะมีมากขึ้น

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชนความต้องการและปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดีการบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองการบริหารของประเทศ ในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้งการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตนและยังฝึกฝนทักษะทางการเมืองบริหารในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้นจะต้องมาจากการริเริ่มช่วยตนเองของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงมิเช่นนั้นแล้วการพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นยัดใส่” หรือกึ่งหยิบยื่นยัดใส่” เกิดความคาดหวังว่าทุกปีจะมี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่น กลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพาไม่ยอมช่วยตนเอง อันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้นการกระจายอำนาจจึงจะทำให้เกิดลักษณะการพึ่งตนเอง ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง

3. หลักการปกครองท้องถิ่น

หลักการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย (ชวงส์ ฉายะบุตร. 2539 : 12-13)

1. การปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทย จัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นก็กลายเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ

รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
  - 3.1. หน่วยการปกครองปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ เป็นต้น
  - 3.2. สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ
  - 3.3. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาล จะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น
  - 3.4. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น จากแนวคิดที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้และวิธีการแก้ไขปัญหาของตนเองอย่างแท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

4. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ส่งผลให้สภาตำบลมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนจากทางราชการย้อนหลัง 3 ปี ติดต่อกัน เฉลี่ยเกิน 150,000 บาทต่อปีขึ้นไป ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทความสำคัญต่อตำบลและประชาชนหลายประการ ก่อนอื่นนั้นเราจะดูกันถึงหน้าที่ อบต. จะต้องดำเนินการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 67 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูล
 ฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี
 9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร
 ให้ตามความจำเป็นและสมควร

จากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ต้องกระทำในเขตองค์การบริหาร
 ส่วนตำบล ที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ
 ในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้าให้ถึงท้องถิ่นทุกด้าน
 นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นหน่วยงานที่มีอิสระมากกว่าสภาตำบลเป็นนิติ
 บุคคลในการบริหารงานตำบลรวมมีอำนาจหน้าที่มากกว่าในทุกด้าน

5. องค์การบริหารส่วนตำบลกับการกระจายอำนาจ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนการกระจายอำนาจให้
 หน่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการ
 กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลที่จะให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยงานการปกครอง
 ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตาม
 อำนาจหน้าที่ มีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นตามขอบเขต
 ที่กฎหมายกำหนด เหตุผลที่สนับสนุนว่าองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการกระจายอำนาจสู่
 ท้องถิ่นนั้น อาจพิจารณาได้จากการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการดำเนินการที่ส่งผลให้
 เกิดการกระจายอำนาจดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจในการทำนิติกรรมและสัญญาทางกฎหมายได้เอง โดยไม่ต้องผ่านทางราชการเหมือนอดีต ทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารส่วนตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในตำบลได้

2. คณะกรรมการและผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนเกือบทั้งหมด กล่าวคือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของราษฎรหมู่บ้านๆละ 2 คน ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา 198 ซึ่งกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งเป็นหลักและมีอำนาจมากกว่าผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง นอกจากนี้คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลก็มาจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกกันขึ้นมาอีกด้วย

3. อำนาจอิสระของผู้บริหาร มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และกิจกรรมมากขึ้น จากเดิมกำหนดไว้ในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 และยังมีอำนาจในพื้นที่ตำบลเพิ่มขึ้น โดยที่หากหน่วยราชการที่ดำเนินการใดๆ ที่เป็นประโยชน์ในตำบลจะต้องแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลให้ทราบเสียก่อน

4. อำนาจทางการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดเก็บภาษีได้เหมือนกันกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น (เทศบาล) เช่น รายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายอากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อันเกิดจากการฆ่าสัตว์ และยังได้รับการจัดสรรภาษีโดยตรงจากหน่วยราชการที่เก็บภาษีในเขตตำบลนั้น จากภาษีประเภทต่างๆ เช่น ภาษีสุรา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ซึ่งเมื่อหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บแล้วก็จัดสรรภาษีเหล่านี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการทางกฎหมายตามลำดับ และที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ที่นอกเหนือมากไปกว่าท้องถิ่นก็คือ รายได้จาก การได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นอีกด้วย เช่น จากอาคารร้างถนนแอน ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล บัตรการประมง ค่าภาคหลวงไม้ ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมในที่ดิน เป็นต้น

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่จะสะท้อนถึงความสำคัญในการกระจายอำนาจลงสู่หน่วยการบริหารระดับตำบล ซึ่งส่งผลดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองสู่องค์กรพื้นฐานในระดับตำบล
2. ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาตำบล ซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมแนวคิดและกระแสประชาธิปไตยในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้การบริหารงานตำบล จะมีมากขึ้นโดยผ่านผู้แทนของตนในองค์การบริหารส่วนตำบล จะส่งผลให้เกิดความเจริญและการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมในภาพรวมของประเทศต่อไป

6. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มีดังนี้

1. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66)
2. มีอำนาจหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (มาตรา 67)
  - 2.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
  - 2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
  - 2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
  - 2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
  - 2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
  - 2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
  - 2.7 คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - 2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
  - 2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3. มีหน้าที่จัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (มาตรา 68)

- 3.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- 3.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ๆ
- 3.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 3.4 ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 3.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
- 3.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 3.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 3.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
- 3.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 3.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้ามเรือ
- 3.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 3.12 การท่องเที่ยว
- 3.13 การผังเมือง

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 ข้างต้นนั้นไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่ดำเนินการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวให้นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินการนั้นด้วย (มาตรา 69)

5. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของทางราชการในตำบล (มาตรา 70)

6. อาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อให้ใช้บังคับตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บ และกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิได้กำหนดโทษปรับเกิน 500 บาท (มาตรา 71)

7. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม (มาตรา 72)

8. อาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจกรรมร่วมกันได้ (มาตรา 73)

7. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

1. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (มาตรา 16)

- 1.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 1.2 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 1.3 การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 1.4 การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- 1.5 การสาธารณสุขูปการ
- 1.6 การส่งเสริมการฝึก และการประกอบอาชีพ
- 1.7 การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 1.8 การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 1.9 การจัดการศึกษา
- 1.10 การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้สูงอายุ โยคีธ

1.11 การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

1.12 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

1.13 การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

1.14 การส่งเสริมการศึกษา

1.15 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิภาพของ

ประชาชน

1.16 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

1.17 การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

1.18 การขจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

1.19 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

1.20 การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

1.21 การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

1.22 การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

1.23 การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย

โรงมหรสพ และสาธารณะอื่น

1.24 การจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.25 การผังเมือง

1.26 การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

1.27 การดูแลรักษาที่สาธารณะ

1.28 การควบคุมอาคาร

1.29 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.30 การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและการสนับสนุนการ

ป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.31 กิจกรรมอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่

คณะกรรมการประกาศกำหนด

2. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามข้อที่ 1 จะมีผลอย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลใช้บังคับแล้ว

8. โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารและมีพนักงานส่วนตำบลเป็นข้าราชการประจำ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสามคน

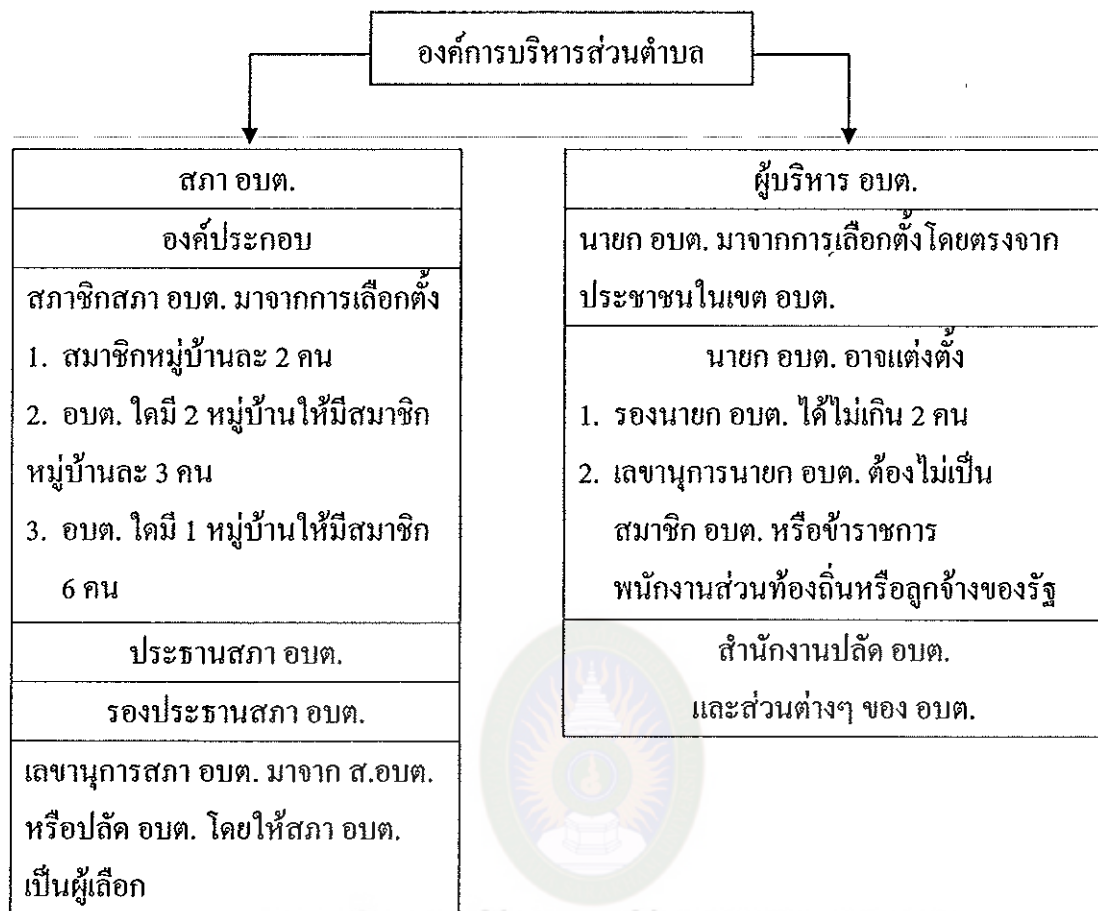
หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและถูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจ

หน้าที่อื่นที่มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

ที่มา : พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่

สำหรับบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถอธิบายแต่ละประเด็นดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่, 2552 : 2)

1. สภาพทั่วไป

องค์การบริหารส่วนตำบลลุดคิมคุ่มใหม่ ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีเนื้อที่ประมาณ 28,762 ไร่ หรือประมาณ 46.02 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 100 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอเขาวง 3 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลลุดคิม	อำเภอเขาวง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลนาโก	อำเภอเขาวง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย	อำเภอเขาวง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลภูแล่นช้าง	อำเภอเขาวง

2. ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

2.1 ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลลุดคิมคุ่มใหม่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับกับที่ลุ่ม พื้นที่ลุ่มสามารถทำนาและทำไร่ได้

2.2 ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลลุดคิมคุ่มใหม่มีลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน มีนาคม - เดือนพฤษภาคม โดยอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือน พฤษภาคม จนถึงกลางเดือนตุลาคม โดยจะมีฝนตกชุกในเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน

ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ สภาพอากาศจะหนาวเย็น โดยทั่วไป และจะหนาวจัดในเดือนธันวาคม ถึงเดือนมกราคม

3. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3.1 การคมนาคม การจราจร การคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดคิมคุ่มใหม่ เป็นถนนลาดยางบางสายนอกจากนั้นเป็นถนนตามหมู่บ้าน ซึ่งเป็นถนนลาดยางและคอนกรีตเสริมเหล็ก ประมาณร้อยละ 70

3.2 การประปา มีระบบประปาหมู่บ้านที่เป็นของตัวเองและรับจากการถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการอื่น

3.3 ไฟฟ้า จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า 922 ครัวเรือน โดยมีไฟฟ้าเข้าถึงครอบคลุม 9 หมู่บ้าน ไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมถนนทุกสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

3.4 การสื่อสาร องค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ่มใหม่ มีหอกระจายข่าวและระบบเสียงตามสายทุกหมู่บ้าน

4. ด้านเศรษฐกิจ

4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

4.1.1 อาชีพ

- 1) อาชีพหลัก ทำนา
- 2) อาชีพรอง รับจ้าง , ค้าขาย , เลี้ยงสัตว์ , เกษตรกรรม ฯลฯ

4.1.2 รายได้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ่มใหม่ มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 20,000.- บาทต่อปีต่อคน

4.1.3 การปลูสัตว์ ลักษณะการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงไว้บริโภคภายในครัวเรือนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ได้แก่ ไก่ เป็ด หมู เป็นต้น

4.1.4 กลุ่มอาชีพ/กลุ่มองค์กรในชุมชน

- 1) กลุ่มสตรีทอผ้าพื้นเมือง
- 2) กลุ่มทำดอกไม้ผ้า
- 3) กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน 9 หมู่บ้าน

5. ด้านสังคม

5.1 ประชากร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ่มใหม่ มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 3,391 คน แยกเป็นชาย 1,721 คน และหญิง 1,670 คน

5.2 ท้องถิ่นอื่นในตำบล คือ เทศบาลตำบลกุดสิม

5.3 ส่วนราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน 3 แห่ง

5.3.1 วิทยาลัยเทคนิคเขาวง 1 แห่ง

5.3.2 โรงเรียนบ้านโนนสำราญ 1 แห่ง

5.3.3 โรงเรียนบ้านโพนสว่าง 1 แห่ง

5.4 ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุคสิมคุ้มใหม่ นับถือศาสนาพุทธ จึงมีวัดและสำนักสงฆ์ ในพุทธศาสนากระจายอยู่ทั่วไปในเขตตำบล มีจำนวนถึง 4 แห่ง

5.4.1 สำนักสงฆ์พุทธบุตร

5.4.2 วัดบ้านโพนสว่าง

5.4.3 วัดบ้านโนนสำราญ

5.4.4 สำนักสงฆ์ร่องน้ำใส

5.5 วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ได้แก่

5.5.1 ลอยกระทง ตรงกับวันเพ็ญ เดือน 12 กิจกรรมโดยสังเขป มีกิจกรรมการแสดงบนเวทีการประกวดธิดากะทง การประกวดกระทง ฯลฯ และนำกระทงไปลอยตามแม่น้ำลำคลอง

5.5.2 วันสงกรานต์ เดือนเมษายน ของทุกปี กิจกรรมโดยสังเขป สรงน้ำพระ รดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ

5.5.3 วันเข้าพรรษา เดือนกรกฎาคม ของทุกปี กิจกรรมโดยสังเขป ประชาชนร่วมแห่เทียนพรรษาเข้าวัด

5.6 การศึกษา สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขต อบต.กุคสิมคุ้มใหม่ มีทั้งหมด 4 แห่ง ดังนี้

5.6.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

5.6.2 โครงการจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาล 3 ขวบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุคสิม คุ้มใหม่ (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพนสว่าง)

5.6.3 โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง

5.6.4 โรงเรียนบ้านโนนสำราญ

5.6.5 โรงเรียนบ้านโพนสว่าง

5.6.6 ระดับอาชีวศึกษา 1 แห่ง

5.6.7 วิทยาลัยเทคนิคเขาวง

5.7 กีฬา นันทนาการ/พักผ่อน

5.7.1 สนามกีฬาอเนกประสงค์ จำนวน 3 แห่ง

5.7.2 สวนสาธารณะ จำนวน - แห่ง

5.7.3 สวนสุขภาพ จำนวน - แห่ง

5.8 สาธารณสุข

5.8.1 อสม. จำนวน 145 คน

5.8.2 อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ 100%

5.9 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ มีสมาชิกป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 66 คน และมีสถานีตำบลกุดสิมคุ้มใหม่

6. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

6.1 แหล่งน้ำ

ลำน้ำ , ลำห้วย , บึง , หนองและอื่น ๆ จำนวน 6 แห่ง

7. ด้านการเมือง – การบริหาร

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย

1. สถานองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ ทำหน้าที่นิติบัญญัติและควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น จำนวน 18 คน ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สถานองค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานสถานองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสถานองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการสถานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสถานองค์การบริหารส่วนตำบล

2. คณะผู้บริหาร ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย นายกองการบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน จำนวน 1 คน และมีรองนายกองการบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน

ทั้งนี้ มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานประจำทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น 16 อัตราแยกได้ ดังนี้

1. พนักงานส่วนตำบล จำนวน 11 อัตรา
2. ลูกจ้างประจำ จำนวน 1 อัตรา
3. พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 4 อัตรา

ตามประกาศกำหนดโครงสร้างส่วนราชการภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ ได้กำหนดภารกิจด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมประเพณี การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน จึงกำหนดโครงการส่วนราชการให้เป็นกองและฝ่ายดังต่อไปนี้

1. สำนักงานปลัด อบต.

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 7 งาน ดังนี้

- 1.1 งานบริหารทั่วไป
- 1.2 งานนโยบายและแผน
- 1.3 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.4 งานกิจการสภา
- 1.5 งานงบประมาณ
- 1.6 งานสวัสดิการสังคม
- 1.7 งานส่งเสริมการเกษตร

2. ส่วนการคลัง

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 5 งาน ดังนี้

- 2.1 งานการเงิน
- 2.2 งานบัญชี
- 2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้
- 2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ
- 2.5 งานแผนที่ภาษีและทรัพย์สิน

3. ส่วนโยธา

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน ดังนี้

3.1 งานก่อสร้าง

3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร

3.3 งานผังเมือง

3.4 งานสาธารณสุขปโภค

4. ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 6 งาน ดังนี้

4.1 งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม

4.2 งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

4.3 งานส่งเสริมสุขภาพสาธารณสุข

4.4 งานรักษาความสะอาด

4.5 งานบริการสาธารณสุข

4.6 งานควบคุมโรค

5. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 3 งาน ดังนี้

5.1 งานบริหารการศึกษา

5.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5.3 งานกิจการ โรงเรียน

6. ฝ่ายตรวจสอบภายใน

โดยแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 1 งาน ดังนี้

6.1 ฝ่ายตรวจสอบภายใน

8. อำนาจหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (มาตรา 67)

8.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก เช่น จัดให้มีการสร้างถนนเป็นไปตามแผนงาน มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ดี มีการประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นระยะ

8.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เช่น มีการเก็บขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาด

8.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ เช่น มีการกำจัดขยะและ

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ

8.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น มีหน้าที่ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการดับเพลิง มีหน้าที่จัดหาเครื่องมือและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัยแล้ง น้ำท่วม พายุ ไฟไหม้

8.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น ให้ความร่วมมือ สนับสนุนโรงเรียนหรือสถานศึกษา จัดโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริมสำหรับเด็กนักเรียน จัดกิจกรรมทางด้านศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ

8.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เช่น มีหน้าที่ในการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน มีการจัดดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และช่วยเหลือกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่คนชรา ให้โอกาสในการจัดตั้งกลุ่มสตรีและกลุ่มเยาวชน

8.7 คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น มีหน้าที่ในการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

8.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เช่น ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี จัดกิจกรรมอนุรักษ์ภูมิปัญญา ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ท้องถิ่นแก่เยาวชน

8.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุศลสินธุ์ใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีดังนี้

รัฐยา อาจหาญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาและคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล และวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล

ผลการ ศึกษา พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภา และ คณะ กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัด สมุทรปราการ อยู่ในระดับปานกลาง สมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองแตกต่างกัน

นภคณ เมืองสอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตอำเภอพรเจริญ จังหวัด หนองคาย มีความรู้ความเข้าใจเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับดี นอกจากนี้พบว่าเพศ ชายมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าเพศหญิง ช่วงอายุ 40-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจดีกว่ากลุ่มอื่น ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้ความเข้าใจดีที่สุด และประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลหนองหัวช้างมีความรู้ความเข้าใจดีที่สุดในอำเภอพรเจริญ

สละมะแอ มะแซ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในการ บริหารงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด ปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน วิธีการ บริหารงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อบทบาทหน้าที่ในการ บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ในพื้นที่ 2 ตำบล ของอำเภอสายบุรี และอำเภอยะรัง อยู่ในระดับใด ผลการศึกษาพบว่า พื้นฐานการศึกษาของคณะกรรมการ การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ อยู่ในระดับต่ำ ระดับความรู้ความเข้าใจในการ บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการฯ ของทั้ง 2 อำเภอ อยู่ในระดับ ต่ำจนถึงต่ำ ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานฯ มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน การอบรม และการศึกษาจากตำราหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือนุคคลที่ผ่านงานทางราชการมาก่อน การอบรมให้ ความรู้แก่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาหลัก ๆ ที่พบ ได้แก่ ปัญหางบประมาณมักจะได้รับล่าช้า และรายได้ที่จัดเก็บเองมีน้อย นุคกลางผู้ ปฏิบัติงานใหม่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน ปัญหาการผูกขาดในการบริหารงาน เพราะผู้นำเป็นคนที่มิบาร์มีในตำบล

ปรีชา สมหมาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยที่ทำการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ การดำรงตำแหน่งและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างตัวแปรอิสระ 1 ตัว จากที่ศึกษาทั้งหมด 6 ตัว ได้แก่ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพการดำรงตำแหน่งการรับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หยุดิต สมิตะเกษตริน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในบทบาทด้านการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในบทบาทด้านการพัฒนาท้องถิ่นในฐานะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ด้านการพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความตระหนักในปัญหาของชุมชนน้อย ด้านความรู้ ความเข้าใจในบทบาทด้านการพัฒนาท้องถิ่นพบว่า ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกกำหนดโดยงบประมาณนั้น มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สำหรับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความตระหนักถึงปัญหาของท้องถิ่น ประเภทของการดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในบทบาทด้านการพัฒนาท้องถิ่นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

สงวน พรชัยศิริอรุณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลไทรค อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลโทรศธ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการศึกษาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพภูมิหลังของประชาชนอันได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนสภาพภูมิหลังด้านเพศของประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

สุชาติ นันทะเกล้า (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าที่อยู่อาศัยตามภูมิภาคเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนอายุ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ประสบการณ์ฝึกอบรม แหล่งการเรียนรู้ข่าวสาร การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหา ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะของประชาชนพบว่าไม่ได้รับข่าวสารและไม่ได้รับการฝึกอบรม มีข้อจำกัดในการเรียนรู้เพราะความรู้น้อยและยากจน ประชาชนเสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้นในทุกด้าน ควรส่งเสริมอาชีพ และดูแลผู้ด้อยโอกาสให้มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลางไปถึงสูง ซึ่งอาจมีความแตกต่างตามภูมิหลังของประชาชนในการรับรู้อยู่บ้าง แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วถือว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับที่สามารถทำให้เข้าใจได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติงานอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นซึ่งปรากฏตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 อันมีระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตามระดับการบริหารจัดการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้กำหนดไว้นั่นเอง

กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุคิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์” โดยนำข้อมูลจากมาตรา 67 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาเป็นกรอบแนวคิดของการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1. งานจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. งานรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. งานป้องกัน โรคและระงับโรคติดต่อ
4. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. งานส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. งานคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. งานบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี

ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุคิมคุ้มใหม่